

Stockholm 2021-09-30

Granskningsyttrande rörande förslag till detaljplan för del av Haga 2:8

Förbundet för Ekoparken avstyrker bestämt föreliggande förslag till ny detaljplan för Haga 2:8.

Olagligheten i detta detaljplaneförslag är genomgående. Uttryckligen anges i propositionen som ligger till grund för lagen MB 4 kap 1 och 7 §§ att det inte ska vara möjligt att vidta åtgärder som ger upphov till skador genom att kompensera skadorna med andra åtgärder som medför positiva värden för parken. Hela resonemanget om den föreslagna kontorsbyggnaden vilar på den fullständigt felaktiga föreställningen att detta skulle vara möjligt. Det genomgående försvaret för detta ingrepp i parken är att skulle minska bullret i ett mindre avsnitt av parken, att diverse gång- och cykelåtgärder i och utanför planområdet ska genomföras och att fastighetsägaren lovat utföra vissa rekreationsanläggningar. Det är just dylika kompensationsresonemang som propositionen utmönstrade, väl vetande att dylika resonemang skulle kunna underminera lagstiftningen fullständigt. På hur många ställen i parken skulle man inte kunna motivera byggande av kontorshus som på någon punkt i parken minskar buller från trafik? De utlovade planteringsåtgärderna är dessutom bara en återplantering av växtlighet som fastighetsägaren Mengus i samförstånd med Solna stad avlägsnade för att bygga ut parkeringsplatserna för ett par år sedan.

Miljökonsekvensbeskrivningen hävdar på att förslaget att bygga ett stort kontorshus inne i Nationalstadsparken inte strider på MB 4 kap 1 och 7 §§. Argumentet är att bygget sker på mark som i dag är parkeringsplatser och således inte utgör vare sig park eller naturmark. För det första är detta endast en del av lagen om Nationalstadsparken som förbjuder ianspråktagande av park- eller naturmark. Den andra delen av lagen förbjuder också åtgärder som medför skada av mer än obetydligt slag på områdets natur- och kulturvärden. Om skador på det historiska landskapets natur- och kulturvärden säger MKB faktiskt att de inte går att bortse från (se nedan). För det andra är huvuddelen av dessa parkeringsytor tillskapade helt nyligen – kanske i akt och mening att bereda väg för denna detaljplan.

Miljökonsekvensbeskrivningen anger som nollalternativ att området kvarblir som parkeringsplatser. Parkeringsplatserna har i stor omfattning tillkommit i närtid utan något förfarande som säkerställt dessas förenlighet med MB 4 kap. 1 och 7 §§. Nedhuggningen av en mängd träd och utläggning av två stora parkeringsytor ägde rum för två år sedan. Ett fullt rimligt nollalternativ som därför borde ha prövats är att återställa p-platserna till naturmark och restaurera landskapet så långt möjligt är för att återskapa miljö kring Per-Henrik Lings bostället Annedal. Detta skulle också stärka den synnerligen viktiga spridningsvägen från Ulriksdal till Haga.

Richard Murray, ordf.
Drottningholmsvägen 1
112 42 Stockholm

richardmurray41@outlook.com

+46-(0)768-016897
+46-8-6521479

Utanför planen ligger fastighetsägarens egen planering. Enligt planbeskrivningen ser den ut på följande vis:

Fastighetsägaren har tagit fram en utvecklingsplan för hela fastigheten. Ambitionen med utvecklingsplanen är att förbättra förutsättningarna för friluftsliv och rekreation genom att tillskapa strandbad, utegym, tennis och andra aktiviteter som inbjuder till vistelse i parken. (s.15)

Detta är ytterligare ingrepp i en kulturhistorisk miljö som skadar kulturvärdena. I Miljökonsekvensbeskrivningen framställs detta som plusvärden när det i själva verket är skador på kulturlandskapet.

Kulturmiljöanalysen i miljökonsekvensbeskrivningen innehåller för den som läser texten noggrant en förödande kritik av projektet. Annelund och Linnéaholm sägs i dag ligga som öar i landskapet. Genom det föreslagna kontorshuset, tillfartsvägar och markparkering "kommer gårdarnas ytterligare historiska och geografiska sammanhang att minska. Den nya bebyggelsen bidrar till att gårdarna och vägavsnittet minskar i betydelse som bärare av platsens historiska karaktär, vilket försvårar möjligheten att utläsa platsens historiska berättelse och tidsdjup." Och vidare: "Den östra sidan av E4 kommer läsas samman med stadsbebyggelsen på västra sidan och inte längre uppfattas som en del av Brunnsvikens parkmiljö och Nationalstadsparken. Gränsen mot Nationalstadsparken blir därmed något mer otydlig, vilket går emot de ambitioner som finns för utvecklingen av Nationalstadsparkens kvalitéer." (ss. 33-34) Konsekvenserna bedöms bli "små till måttligt negativa" – ett försök att rädda projektet. Vi menar att skadorna är betydligt större än så. Men enligt MB 4 kap. 7 § kan endast obetydliga skador accepteras. Förslaget bryter med planbeskrivningens egna ord således öppet mot lagen.

Övergripande är landskapssammanhanget mellan Ulriksdal och Haga viktigt att behålla. Det har genom tiderna kommit att störas av diverse olika byggnationer, senast rehabkliniken i Frösundavik. Att ytterligare störa och sudda ut detta genom att förstärka byggnationen i Frösundavik, närmast det s.k. SAS-huset, innebär därför en bebyggelsekoncentration som medför en allvarlig skada. Det specifika sambandet mellan Annelund och Linnéaholm, som också bryts, har tidigare berörts.

Förbundet för Ekoparken avstyrker således det föreliggande detaljplaneförslaget. Solna stad och fastighetsägaren Mengus bör åläggas att ta bort parkeringarna och återskapa naturmiljön i området. Solna stad bör initiera ett samarbete med Trafikverket för att anlägga bullerskydd längs E4.

Richard Murray
Ordförande